

Deze wijze van ontstaan van iets nieuws is het proto-type van het biologische wordingsproces. Eerst na dit logisch onderzoek, gaat DRIESCH na of in de natuur dit niet-materieele wordingsproces inderdaad voorkomt en vindt het empirische bewijs voor het vitalisme alzoo bij de ontwikkeling uit het ei en de verschijnselen der erfelijkheid. Dat hier tegenover het werk van vele andere ontwikkelings-mechanici en erfelijkheids-onderzoekers tot mechanische opvattingen geleid heeft kan ons niet verwonderen.

Meer nog dan voor den physioloog geldt voor deze biologen het woord van HEYMANS (11) „Nicht durch die Tatsachen wurde die Wissenschaft, sondern durch die Wissenschaft wurden die Tatsachen genötigt sich der mechanischen Auffassung zu fügen. Der Gedanke einer mechanischen Naturerklärung steht nicht am Ende sondern am Anfang der Forschung, es ist nicht ein Resultat sondern ein Postulat und wenn es jetzt als Resultat erscheinen kann, so verdankt er dies ausschlieslich Untersuchungen, welche nicht möglich gewesen wären, wenn er nicht von Anfang an als das zu erreichende Ziel den Forschern vor Augen gestanden hätte.”

Ook in een nieuwer werk vinden wij bij DRIESCH deze verbinding van logica en natuurwetenschap. DRIESCH vraagt zich bij deze „Logische Untersuchung über Entwicklung” (12) af wat aan een machine denkbaar en niet denkbaar is en komt zoo tot noodwendige grondstellingen, waaraan de empirie wordt getoetst.

Zoo zien wij in de moderne biologie niet alleen het oude probleem mechanisme-vitalisme nog steeds oprijzen, maar evenals in de oudheid het ernstige streven zich openbaren om een diepgaand logisch onderzoek naar de grondbegrippen en methoden der wetenschap met de empirische gegevens te verbinden.

Is het wonder, dat door deze meer wijsgeerige, laten wij zeggen echt-wetenschappelijke, bezinning de moderne biologie terugkeert tot oude theoriën, waarvan RADL (13) zoo juist heeft gezegd: „Obwohl sie heute keine offiziell anerkannte Geltung haben, können sie trotzdem sehr tiefsinnig sein und